

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

جو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۹ جنوری ۲۰۲۲

زنان مبارز و مردان محافظه کار!

سه شنبه- ۲۸ جدی ۱۴۰۰- کابل: اگر از این نکته بگذریم که زن و مرد در یک جامعه چه از لحاظ طبیعی و چه از لحاظ اجتماعی مکمل یک دیگر اند و یکی بدون دیگری نمی تواند وجود داشته باشد و اصل را بر آن قرار دهیم که نقش هر یک را به صورت جداگانه مورد ارزیابی قرار دهیم، باید صادقانه هر چند با سرافکندگی بگوئیم که در مقطع کنونی یعنی از آغاز حاکمیت دوباره طالب بدین سو، یکی از مفاهیم و اصطلاحاتی که از سده ها و حتا هزاره ها بدین سو در ادبیات کتبی و شفاهی کشور ما مروج بود، مطلقاً تغییر خورده است، این اصطلاح "مردان مبارز" بود.

هرگاه مبدأ بررسی ما را از آغاز ۱۵ اگست ۲۰۲۱ یعنی نخستین روز روی کار آوردن طالب بدین سو، قرار دهیم می بینیم که در تمام این مدت بیش از ۱۵۰ روز، عمدتاً این تنها زنان افغانستان بوده که در اقصا نقاط کشور، جهت احقاق حقوق اولیه و انسانی شان تقریباً همه روزه به سرکها برآمده، طالب را به نبرد فراخوانده اند. در یادداشت امروز مکث کوتاهی به چرایی این روند یک جانبه می پردازیم:

۱- خانه نشینی و تنها ماندن زنان در مبارزه دوران ساز شان از جانب مردان، بدان علت است که مردان با شناختی که از قساوت و ددمنشی طالب دارند و می دانند که در شرایط فعلی به خاطر دموکرات نمائی نظام شان و احساس خطر کمتر از جانب زنان، هر نوع حرکت مردان را با شدت و حدت و حشیمان تری نسبت به حرکت زنان سرکوب خواهد نمود. یعنی اگر در مقابله با زنان تا حال از گاز اشک آور، موتر های آبپاش و سپری مرچ استفاده نموده اند و زنان را بعد از پراکنده ساختن تظاهرات شان و بعد از یکی دو ساعت بازداشت موقت، مجدداً رها نموده اند، در مقابله با حرکت مردان به علاوه آن که از خشونت بیشتر کار خواهند گرفت و حرکت آنها را با شلیک گلوله پاسخ خواهند داد؛ زندانها را نیز از آنها پر خواهند نمود.

۲- نیروهای جوان و رزمنده ای که می بایست بار چنین مبارزه ای را به دوش می کشیدند، بسیار آگاهانه و هدفمند جهت تقویت و استحکام حاکمیت دار و سرنیزه طالب، از جانب امپریالیسم امریکا و شرکاء، به بهانه نجات از خطر بیرون کشیده شده اند و تعدادی از فعالان آنها دیگر در کشور حضور ندارند، تا خطر نموده با سپر ساختن سینه هایشان به مصاف نظام ملا سالار بشتابند.

۳- مرد افغان علی رغم دموکرات نمائی ها و تظاهر به روشنفکری و روشنگری، در عمق اذهان خود تا هنوز با وجدان مذهبی و عقاید و افکار و عادات جامعه پدر سالار علایقی دارد که بر مبنای آن علایق، بیشتر از آن که خود را

با زنان در مبارهٔ شان همسو و همسنگر احساس نمایند، بدون آن که بگویند و یا به رخ خود بیاورند با نظام ماسالار و سیاست زن ستیزانهٔ آنها نزدیکی داشته، آگاهانه زنان را در این میدان تنها گذاشته اند. به عبارت دیگر عملکرد طالب و زنان را در پشت دیوار های خانه محکوم به حبس کردن، قسماً باعث ارضای خاطر آنها نیز می گردد.

هموطنان گرامی!

چه دلایل متذکره به صورت انفرادی و چه هم به صورت جمعی با ده ها دلیل دیگر باعث شده باشد که مردان در مقطع کنونی در پیکار عظیمی که زنان کشور ما به دوش گرفته اند، خود را کنار بکشند، در واقعیت قضیه و که همان نمایانگر جبن، محافظه کاری و به نحوی تسلیم مقابل ارادهٔ طالب است، تغییری به وجود نمی آورد.

هموطنان گرامی!

من در همان آغاز به قدرت رساندن طالب به وسیلهٔ امپریالیسم امریکا و شرکاء نگاشته بودم، مرد بودن و مذکر بودن که به داشتن آلت تناسلی یک انسان و یا حیوان رابطه دارد، هیچ ربطی به مردانگی و مردی ندارد چه مردی و مردانگی بر مبنای تعاریفی که در طول سده ها بدانها داده شده است، شجاعت، نهرسایدن از مرگ و مصائب، کمک به مظلوم و تقابل با ظالم را نیز افاده می نماید.

از همین رو با جرأت می نویسم تا زمانی که همهٔ ما در هر کجا که هستیم حاضر نباشیم در کنار زنان جهت احقاق حق آنها، حقوق دموکراتیک و انسانی آنها بایستیم، در عین حالی که بر مبنای خواص بیولوژیک می شود به ما مرد گفت، باید این را هم بپذیریم بر مبنای تعاریفی که از مردی و مردانگی در طول سده ها به مثابهٔ یک فرهنگ شکل گرفته، همهٔ ما مردان بیولوژیک باقی مانده چیزی به نام مردی و مردانگی در ما وجود ندارد. به همان سان که همان ۵ ماه قبل نگاشته بودم در مقطع کنونی مردانگی می تواند حین حمایت قاطع و همه جانبه از رزم دلیرانهٔ زنان، خود را تبارز دهد.

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!